

'ออมเงิน' สูตรพ่อรวย สอนลูก

พลิกตำรา "พ่อสอนออม" ของพี่น้อง "พลอย-ศศิภาญจน์" & "พีช-พัชรพงศ์" หายาท "พูลพิพัฒน์ ตันธณสิน" เจ้าของ คิวทีซี เอานเนอร์รี่ "หากวันนั้นพ่อไม่สอนออม วันนั้นเราสองคงไม่อินกับตลาดหุ้น"

ศศิภาญจน์ ตันธณสิน

พัชรพงศ์ ตันธณสิน

"ถึงเวลาเรียนรู้งานแล้ว" 1 สัปดาห์หลังเลิกทำสิ่งของดีเป็นชื่อ "พูลพิพัฒน์ ตันธณสิน" ผู้ก่อตั้ง "คิวทีซี เอานเนอร์รี่" (QTC) ต่อยอดตรงข้ามกับปิ้ง "ลูกสาวคนโตวัย 27 ปี" จากจำนวนพี่น้อง 2 คน "พลอย-ศศิภาญจน์ ตันธณสิน" ในฐานะผู้ถือหุ้น QTC อันนับ 1 จำนวน 45 ล้านหุ้น คิดเป็น 22.50% (ตัวเลข ณ วันที่ 11 มี.ค.56) ก็รีบโทรขอร้องต่อน้องพี่พี่จากออสเตรเลียกลับเมืองไทย แอร์พอร์ตไปเจอพี่ชายอยู่บ้าน "ไม่หมู" แต่ "สาวสวยคนโต" สำงาญจา "ก๊อปปี้" "เลื้อยเซฟ" มาช่วยพ่อทำงานด้วยความเต็มใจ หลังจากเรียนจบการศึกษามหาวิทยาลัย ชาติยังไม่ได้ออกวิชาที่ Certificate III in Hospitality Commercial Cookery at Carrick Education, Australia ในแนวทอมแปลงไฟฟ้า "พูลพิพัฒน์ ตันธณสิน" ถือเป็นบุคคลหนึ่งที่มีความเชี่ยวชาญ เพราะพื้นที่เขี่ยขนสัตว์กรรมไฟฟ้า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (รุ่นวศ.2515) "ชีวิตมนุษย์เงินเดือน" ก็เริ่มต้นขึ้นทันทีในตำแหน่งวิศวกรโรงงานผลิตหม้อแปลงไฟฟ้า บริษัท ศิววิวัฒน์ (2515) จำกัด ก่อนจะลาออกมาช่วยพ่อตั้งบริษัท เอกรัฐวิกรม จำกัด ในปี 2524 ช่วงนั้นเขาประสบความสำเร็จในการจำนำรถยนต์แปลงไฟฟ้าในตลาดอาเซียน และยังเป็นผู้ผลิตหม้อแปลงไฟฟ้าขนาดใหญ่จนเป็นที่ยอมรับของต่างชาติ

เพิ่งกลับมามีเมืองในช่วงเดือน พ.ย. 2555 พ่อก็ให้เข้ามาเริ่มทำงานในตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายพัฒนาธุรกิจ ในเดือน ก.พ. 2556 ถึงมีเรื่องขยับตำแหน่งให้ตอนไหน ส่วนนอกเพียงว่าเรียนรู้งานไปเรื่อยๆ ก่อนตอนที่พ่อรับหน้าที่เป็นประธานที่คอยสอนทุกอย่าง "พลอย-ศศิภาญจน์" คอร์สแรกอยู่วัย 26 ปี "พีช-พัชรพงศ์ ตันธณสิน" ผู้ถือหุ้นอันดับ 2 จำนวน 45 ล้านหุ้น คิดเป็น 22.50% มาได้ถึง "คำสอนของพ่อ" ให้ "กรุงเทพรกิจ Biz Week" พัง

"สาวพลอย" เริ่มตั้งแต่ชีวิตการศึกษาให้ฟังก่อนว่าหลังจากเรียนจบมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ก็เรียนต่อปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาภาษาอังกฤษ คณะเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

Australia หลังจบการศึกษา พลอย และพีช ก็ออกไปเรียนทำอาหารต่ออีก 1 ปีที่ Certificate III in Hospitality Commercial Cookery at Carrick Education, Australia พลอยและน้องรักทำอาหารตาม (ลูกเต๋าสวย)

"พีช-พัชรพงศ์" แกร่งชีวิตว่า เขาถึงจบปริญญาตรี Bachelor of Design major in visual communication design, Griffith University, Brisbane, Australia ตอนนั้นกำลังเตรียมตัวศึกษาต่อปริญญาโทในเมืองไทย ตามว่าทำก็ไม่เรียนต่อปริญญาโทที่เมือง พิชชบอกว่า "บิสิเนสแมนติดพี่สาว (หัวเราะ) พ่อพี่พลอยเรียนจบ พอพี่บิสิเนสแมนต่อในเมืองไทย ระหว่างรอเรียนต่ออยู่คุณพ่อเริ่มไม่ไปติดต่อให้เป็นประจำ ทำหน้าที่ให้พี่ผู้พี่พี่เพื่อนที่รู้จักของพ่อ เป็นเพื่อนทำเรื่องคนแคชเชียร์ทางหนึ่ง" ก่อนจะพูดถึง "แรงกดดัน" ถึงการทำงานใน QTC "พลอย-พีช" เล่าถึงคำสอนของพ่อว่า ตอนเด็กๆ พ่อจะสอนให้รู้จักการ "ออมเงิน" ถ้าวันหนึ่งท่านไม่สอนเรื่องนี้ วันหนึ่งพลอยและน้องอาจไม่อินกับการออมเงิน ด้วยการลงทุนในตลาดหุ้นก็เป็นได้

"คุณพ่อจะซื้อกรมประกันสุขภาพไว้ให้พลอยหน่อยดีกว่าวัน... เมื่อเงินเต็มกระเป๋าที่จะนำไปฝากธนาคารแบบออมทรัพย์ เวลาเมื่อหากลาพักใจ เช่น วันเสาร์วัน และวันอาทิตย์ พ่อจะให้ออมเงิน พลอยก็จะไปฝากแบงก์" จุดนั้น ทำให้วัน "พลอย" กลัวที่จะลงทุนใน "ความเสี่ยง" ที่เพิ่มขึ้น เธอเล่า "หนุ่มพีช" แกร่ง "คุณพ่อจะซื้อกรมประกันสุขภาพแบบออมทรัพย์" แล้วให้เงินฝากออมทรัพย์ "มีเงินให้ลงทุน" แล้วต่อว่า เริ่มที่ลงทุนในธุรกิจที่มี "ความเสี่ยงต่ำ" ก่อนเป็นอันดับแรกๆ "บิสิเนสแมนต้องไปทำธุรกิจที่แม่กับพ่ออยู่ เห็นเขาทำอะไรเรื่องลงทุนและตลาดการเงินพลอยสนใจเลยซื้อลงทุน เมื่อเรียนมหาวิทยาลัย เริ่มรู้สึกว่าเราสนใจเรื่อง "ความเสี่ยงสูง" ได้แล้ว จึงตัดสินใจเปิดพอร์ตลงทุน

เธอยังเล่าว่า ตอนนั้นเน้นกับมาเปิดพอร์ตลงทุน (ไม่ยอมเอาเงินตั้งต้น) จึงได้วางเปิดพอร์ตก่อนหน้าทางไปเรียนต่อต่างประเทศ เป็นลงทุนหุ้นบลูชิพในหุ้นอเมริกา 2 ตัว 3 ปีมาได้กำไร 4 เท่า

หุ้นตัวไหน ลงทุนไม่เยอะ ได้กำไรโตหน่อย ช่วงนั้นตลาดหุ้นอยู่ในช่วงขาขึ้น (ไม่ยอมขายตัวเลยถ้าไร) ตามว่าวันนี้มีหุ้นในพอร์ตก็ตัว เอเอ็ม

ก่อนตอบว่า ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธนาคาร เช่น หุ้นธนาคารกสิกรไทย (KBank), หุ้นธนาคารไทยพาณิชย์ (SCB) และหุ้นธนาคารกรุงไทย (KTB) ตอนเข้าไปลงทุนแรกๆ นั้นว่า "โชคดี" เพราะเข้าไปซื้อช่วงราคาหุ้นไม่แพง

"วันนั้นบอกแล้ว รอหุ้นขึ้นแล้วเพราะมีสัดส่วนมากถึง 70% ส่วนใหญ่เป็นลงทุนระยะยาว อีก 30% จะเป็นการลงทุนระยะสั้น มูลค่าพอร์ตลงทุนวันหนึ่งมีแค่เพียงแค่หลัก "ล้านบาท" เท่านั้น" พลอย เล่า นอกจากลงทุนในตลาดหุ้นแล้ว ยังมีซื้อลงทุน 3 กองทุน การออมแบบยุคแรกๆ กลุ่มออมสินทุกวันนี้ก็อยู่พอ (ยิ้ม) แต่ทุกปีประสงค์ในการออมเปลี่ยนไปเมื่อใดในแง่การผูกตบแล้วจะไม่ได้ซื้ออาหารบริจาค

และซื้ออาหารกลางวันบริจจาคีฬา

ถามถึงกลยุทธ์การลงทุน? เจ้าตัวบอกว่า ไม่มีอะไรพิเศษไปกว่านักลงทุนรายอื่นๆ โดยจะเน้นดูพื้นฐานเป็นหลัก ศึกษาจากธุรกิจเป็นหลักดูว่าแนวโน้มดีหรือไม่ ที่ผ่านการลงทุนไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วยเพราะมีข้อจำกัดเรื่องเวลาและข้อมูล ตอนนั้นยังเรียนอยู่ต่างประเทศ ข้อมูลก็รู้ไม่มาก ส่วนใหญ่จะอาศัยถามเพื่อนๆ ที่กลับ (หัวเราะ) บางครั้งก็ถามคุณพ่อว่า "บริษัทนี้ดีหรือเปล่า" ควรซื้อลงทุนดีหรือไม่

ลงทุนในตลาดหุ้นไม่ได้สักพัก เริ่มเห็นกำไรได้ในบางวันถามคุณพ่อว่ากำไรในแง่ของรายได้และกำไร ส่วนใหญ่จะดูผลประกอบการย้อนหลัง 3-5 ปี หากเห็นค่าเฉลี่ยดีก็พอนึกพอคิดช่วงนั้นเรียนก็ยาวไปแนวพอร์ต ทำให้ไม่มาประกอบการตัดสินใจลงทุน เธอเล่าอีกครั้ง

นั่งฟัง "พี่สาว" ร่ายเรื่องหุ้นหลักพิถีพิถัน "พีช-พัชรพงศ์" กล่าวว่า ... "ผมก็นิยมออมเงินด้วยการลงทุนในตลาดหุ้นเหมือนพี่พลอย ผมชอบกลุ่มโรงพยาบาล กลุ่มบริการ และกลุ่มพลังงานขนาดเล็ก เปิดพอร์ตลงทุนครั้งแรกสมัยเรียนอยู่ที่ออสเตรเลีย ตอนนั้นเพื่อนที่ทำงานเป็นนักเก็ตตั้งเขาเชียร์ให้เปิดพอร์ต

สำหรับกลยุทธ์การลงทุนของหนุ่มพีช วิกที่ก็จะถอย โดยจะพิจารณาพื้นฐานของธุรกิจ และผลประกอบการเป็นหลัก ยังเรื่องการลงทุนในอนาคตของบริษัทยังถามว่า จะไม่พลาดที่จะถามมาประกอบการตัดสินใจ ตอนนั้นในพอร์ตลงทุนมีหุ้น กรุงเทพรกิจ (BGH) คิดเป็น 40%

ของพอร์ตลงทุน ที่เหลือจะเป็นหุ้น ยูนิเวอร์ส แอ๊ดจอร์นเป็นที แอนดี เคมัลส์ (UAC) และหุ้น คิวทีซี เอานเนอร์รี่ (QTC)

ทำไมชอบหุ้นโรงพยาบาล "หนุ่มพีช" ตอบว่า "ตอนเด็กๆ เข้าโรงพยาบาลบ่อยมาก จึงเห็นว่าหุ้นโรงพยาบาลน่าจะดีใช้บริการมากขึ้นทุกวัน โดยเฉพาะชาวต่างชาติที่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และในอนาคตหุ้นกลุ่มโรงพยาบาลจะต้องมีการเติบโตที่ดี ดังนั้นจะต้องมีการขยายการลงทุนต่อไปเรื่อยๆ (พูดด้วยความมั่นใจ)"

ใช้เวลาเล่าเรื่องการลงทุนหลักพิถี "พลอย" ก็เปรียบเทียบการการทำงานใน QTC ว่า "ก็ลำบากเมืองไทยได้แค่ เดือนพฤษภาคม ถึงเวลาต้องทำงานใน QTC แวะแรกรู้สึกได้ถึง ความกดดัน เพราะที่ผ่านมาไม่รู้จักระบบการทำงานเลย แล้วช่วงปิดเทอมจะเคยฝึกงานในบริษัทผลิตหม้อแปลงในมาเลเซีย ประมาณ 3 เดือนก็ตาม แต่ไม่เกี่ยวเกี่ยวกับการทำงานจริงๆ ที่ต้องมีความรับผิดชอบหลายอย่าง

"งานชิ้นแรก" ชื่อหรือไม่มี! คุณโครงการระดับชั้นเลย (หัวเราะ) ทำหน้าที่โรงงานผลิตหม้อแปลงไฟฟ้าในประเทศลาว ให้พลอยดูแล ให้ไปเจอกับพี่เนติที่ประเทศลาว ตอนนั้นเพื่อเริ่มโอนงานอื่นๆ ให้ทำ ล่าสไปไปดูแลเกี่ยวกับเรื่องเครื่องจักรที่จะนำมาใช้ในโรงงานในประเทศลาว พ่อออกไปเจรจาซื้อเครื่องจักรกับประเทศจีน"

ในฐานะลูกสาวคนโต เธอยากเห็น QTC เติบโตมาเสมอ แต่ต้องขยับตัวต่อปีทำไร "ขอเวลาเรียนรู้งานสักพักแล้วจะกลับมามอบใหม่" เธอยังไม่ได้ลืกลีเกิ้ลรายละเอียดยุติเกี่ยวกับโครงการผลิตหม้อแปลงไฟฟ้าประเทศลาว ก่อนหน้านี้ "พูลพิพัฒน์ ตันธณสิน" เคยพูดว่า กลางปี 2556 จะสรุปพันธกิจต่อโครงการดังกล่าว หากประสบความสำเร็จ QTC หรือหม้อแปลงไม่ไปประเทศอื่นๆ ส่วนนำลงทุนรายได้ที่ต่ำกว่ากว่าว่า QTC อาจปฏิบัติภารกิจเพิ่มนอกประเทศแล้ว "ไม่" เพราะเธอมีสิทธิ์ในหุ้น (D/E) ค่าเพียง 0.16 เท่า และนี่ก็ยังช่วงว่างในการกู้ยืมอีกมาก

ส่วนโครงการร่วมลงทุนระหว่าง "ไฮโดรเทค" (HYDRO), "เอชอี กรุ๊ป เอานเนอร์รี่" (AGE) และ "ยูนิเวอร์ส แอ๊ดจอร์นเป็นที แอนดี เคมัลส์" (UAC) เพื่อร่วมทำโครงการโรงไฟฟ้ากสิกรรมขนาด 10 เมกะวัตต์ ในจังหวัดนครราชสีมา มูลค่าประมาณ 1,000 ล้านบาท แต่จะทยอยซื้อหุ้นในสัดส่วน 25% คาดว่าอีก 6 เดือนข้างหน้าทุกอย่างจะชัดเจน

รายได้ปี 2556 ทะลุ 1,000 ล้านบาทแล้ว หลังบริษัทอยู่อย่างถาวรแล้วที่โตขึ้นนี้จะขาดตลาดประเทศ

ถามว่า "สาวสวยคนโต" ยึดหลักที่ทุกอย่างที่เมื่อเวลาอยู่ด้วยกัน พ่อแม่กับพี่สาวที่คอยแนะนำให้ถูก พัง "ท่านจะแนะนำว่า ห้ามประมาท จงจำประสบการณ์ในช่วงชีวิตธุรกิจตั้งเป้าไว้ในปี 2540 ให้มั่นคง และหนักหน่วงจะมีอะไรที่อะไรต้องรอบคอบ ทุกครั้งที่เจอทางแยกให้หลักการต่างๆ ที่พ่อสอนมาให้กับงานประจำวันเสมอ โดยเฉพาะความรอบคอบ ยิ่งเราได้รับมอบหมายให้ทำงานที่ต้องใช้ความรับผิดชอบมากขึ้น เราต้องละเอียดทุกบาททุกสตางค์ไปจนกับฝ่ายวิศวกรรมได้ หรือแม้กระทั่งเดินเครื่องโรงงานเราก็ต้องทำ พลอย โชคดีตรงที่มีพนักงานทุกฝ่ายให้ความช่วยเหลือ"

ถามว่า "แรงกดดัน" เกิดจากความคาดหวังของพ่อหรือแม่? เธอบอกว่า "พ่อแม่เคยกดดันแต่จะคอยๆ ก็เรียนรู้ไปเรื่อยๆ บางครั้งพ่อจะบอกที่ "สร้างงานมาดูสิ" เวลาส่งงานกลับมา ท่านมีมติบ้างให้ไปเป็นช่างบริหารพอจะคอยแนะนำว่า ตรงนี้มันไม่ได้และสิ่งที่ถูกต้องเป็นแบบนี้แบบบางครั้งสร้างงานขึ้นมาให้ไปไป ท่านก็กลับมาให้แก้ไขเป็นภาษาอังกฤษ (เอสิ) พลอยก็เข้าใจว่าท่านอยากให้เราทำงานออกมาให้ดีที่สุด

ช่วงแรกๆ ไม่อยากเข้ามาทำงานใน QTC แต่เวลาเห็นพ่อเหนื่อย ความรู้สึกอยากแบ่งเบาภาระจึงก็ตัดสินใจ "ลูกสาวคนโต" บอกความไม่

"ว่าพี่สาว QTC คนต่อไป" สัญญาว่าจะรีบเรียนรู้งานให้เร็วที่สุด เพื่อจะได้สานต่อธุรกิจที่พ่อสร้างมาทั้งมือ เธอเองที่มองเห็น QTC มั่นคงที่เป็นบริษัทที่ปรึกษา จบจึงจับเป็นบริษัทที่หาหนทางแล้ว ที่ผ่านมากบอกตัวเองเสมอว่า "คงถึงเวลาแล้วที่เราต้องเข้ามาทำงานของครอบครัว"